

Περίληψη: Το κείμενο αυτό στοχεύει να δείξει με ποιους τρόπους διαμορφώνονται και παρεμβαίνουν διάφορες ομάδες «ειδημόνων» κατά την ανάπτυξη και σταθεροποίηση μιας τεχνολογίας. Εστιάζεται στην κατασκευή της έννοιας της διακινδύνευσης και πως αυτή συνδέεται με τις θέσεις διαφορετικών ομάδων ειδημόνων. Η περίπτωση που αναλύεται αφορά τη διαμόρφωση και χρήση της τεχνολογίας γενετικού εντοπισμού ιών σε τράπεζες αίματος στις ΗΠΑ. Πιο συγκεκριμένα, εξετάζεται ο σχεδιασμός πολιτικών δημόσιας υγείας που στοχεύουν στην αύξηση της ασφάλειας του αίματος. Οι πολιτικές που προτάθηκαν στόχευαν στη μείωση της διακινδύνευσης μετάδοσης ιών μετά τη μετάγγιση και βασίστηκαν στον υπολογισμό της διακινδύνευσης. Για μια ομάδα ειδημόνων, ο υπολογισμός της διακινδύνευσης καταδείκνυε ότι το οριακό όφελος από τη χρήση των μοριακών διαγνωστικών τεστ θα ήταν πολύ μικρό. Στην βάση αυτή προτείνονταν εναλλακτικές επιλογές για τη διάθεση των περιορισμένων πόρων, είτε στον ίδιο κλάδο της ιατρικής των μεταγγίσεων είτε σε άλλους κλάδους της ιατρικής. Οι επιλογές αυτές θα κατέληγαν σε μεγαλύτερο όφελος για τη δημόσια υγεία. Η αντιπαράθεση που υπήρξε μεταξύ των ειδημόνων για την ανάπτυξη της νέας τεχνολογίας μοριακής διαγνωστικής δεν κρίθηκε τελικά στο πεδίο του υπολογισμού της διακινδύνευσης. Αφορούσε τον προσδιορισμό του πεδίου λήψης αποφάσεων, δηλαδή την επικέντρωση των ασκούμενων πολιτικών στη μείωση της διακινδύνευσης μετάδοσης ιών χωρίς να συνυπολογίζεται το εκτιμώμενο όφελος για τη δημόσια υγεία σε σύγκριση με άλλες επιλογές. Στον ορισμό του πεδίου λήψης αποφάσεων έπαιξε καθοριστικό ρόλο ο κρατικός φορέας FDA, ο οποίος επέλεξε στοιχεία της «ειδημοσύνης» που υποστήριζαν την ανάπτυξη της νέας τεχνολογίας της μοριακής διαγνωστικής για χρήση στις τράπεζες αίματος.

